

Prešerni nagovor tretjega grudna, točno opoldne:

Drage gostje ... in gostje: hvala, ker ste prišli. In hvala mojstru Danetu, Jožici in Doru, Željku in Janezu, naši kuhinji in Mestnemu gledališču ljubljanskemu. Ter AdriaticSlovenici in Delavski hranilnici, ki sta podpornici tegale dogodka. Hvala največjemu pesniku in vsem tistim, ki vedo, da človek ne živi samo od kruha – brez njih ne bi bilo ta veselega dneva kulture. Kulture, ki najprej pomeni gojišče bakterij; potem njivo oljne repice; in tehniko, znanost, moralo; navade in vedenje razumne človeške rase. In – ne boste verjeli – tudi umetnost in podobno. In ker je kultura tako vesela beseda, se v Glosi skupaj z njo veselimo. Veselimo se rojstva – ne smrti. Veselimo se prešernih – ne zadrgrnjenih ljudi (zato ste sploh tukaj!). Zlasti pa se veselimo kratkih govorov – ne dolgovernih čvekanj. Danes so namreč v ospredju posebni gostje in naša nagrajenka.

Kontrabant

je skupina, ki že dve desetletji – kakšne dve leti pa prenovljena in še boljša – tihotapi slovensko, cigansko, panonsko, balkansko, mediteransko etno glasbo. Še posebej šverca zvoke ogroženih, zatiranih in drugih manjšin. Z glasbo, ki je univerzalen jezik, na zabaven način podira meje in razbija predsodke ter odpira nova obzorja tudi najbolj zadrgrnjenim glede tujega in neznanega. Je spoštljiva in strpna do drugačnosti. Prisluhnimo **Béli Szomi Kralju, Pàlu Szomiju, Dušanu Železnikarju, Tomažu Juvančiču in Matijasu Severhenu!**

In zdaj nagrajenka, kot jo vidi mlado dekle:

»Opisala bom osebo, ki je v zadnjem letu pred novim srednješolskim obdobjem zelo polepšala moje življenje in me naučila veliko stvari. Ena je mogoče v življenju najvažnejša: da lahko v vsakem slabem trenutku najdeš nekaj pozitivnega in se nato izkaže, da ima zelo velik pomen. Je izjemno pozitivna. Zelo jo spoštujem. Spoznali sva se, ko mi je bila edina pripravljena pomagati pri pripravah na sprejemne izpite na baletni šoli v Ljubljani.

Je velika, kar je za baletne plesalce večkrat pomanjkljivost. A s tem se ne obremenjuje in to prikaže kot prednost. Obraz ima podolgovat, njene oči pa so zelene. Je svetlolasa dolgolaska in ima rada naravni videz. Njena največja aduta sta definitivno širok nasmeh in oči. Oblači še športno, ponavadi nosi zeleno

usnjeno jakno; druga oblačila so črne barve. Obleke so bolj ohlapne, čeprav je njena postava idealna. Od nakita najraje nosi uhane. Na ulici jo prepoznaš po tipični baletni hoji, čeprav bi verjetno sama to zanikala. Rada obuje visoke pete, a je vseeno pozorna na spremljevalca. **Najraje je suši, velik pomen v njenem življenju pa imata kitajska in italijanska kuhinja, saj je pri 16-ih letih začasno, poleg šole, delala v obeh. Njena najljubša sladica je slivova pita, ki jo vedno naroči v slaščiarni. (Opomba avtorice: Ne paše tukaj!!!)**

Je zelo natančna in odgovorna. Je perfekcionistka in borka. Svoje delo opravi najboljše možno, zato dobiva v baletnih predstavah dobre vloge. Pri njej je vse po pravilih in nič zabušavanja. Do ljudi, ki zmorejo več kot naredijo, je zahtevna in ti pove, kar ti gre. Je komunikativna in prevzame vlogo govorca, zelo hitro pa tudi prepozna pravi karakter ljudi. Pove pa, da ni bilo vedno tako. Do vseh je odprta, prijateljska in takoj ponudi pomoč, kar tudi uresniči.

Hodila je na Osnovno šolo Veljka Vlahoviča, a ker je pri 8 letih začela z vajami baleta, se je zaradi prekrivanja šole in vaj prepisala na Osnovno šolo Miška Kranjca. Zaradi ljubezni do baleta je šolanje nadaljevala na takratni Srednji glasbeni in baletni šoli Ljubljana, ki se je leta 2009 preimenovala v Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana.

Starši so jo poslali v Anglijo na poletno baletno šolo, nato še na otok Vis na Hrvaškem. Prvič je šla v New York pri 21 letih na »open class« (to so vaje baleta, ki jih sam plačuješ). Tam ji je bilo zelo všeč, zato se je vračala vsako poletje. Na »Steps on Broadway« so ji ponudili štipendijo. Kasneje so ji obiske v New Yorku prepovedali za 5 let, ker je bila tam prevečkrat. Njen zadnji obisk poletnih baletnih šol je bil v Parizu.

Zaposlena je v SNG Opera in balet Ljubljana. Je prava profesionalna baletna plesalka. Nastopa kot solistka in v skupini. Sodelovala je z veliko znanimi koerografi po celem svetu, kot je na primer rusko-ameriški Barišnikov. Njene najbolj znane predstave so: Labodje jezero, Don Kihot, Ukročena trmoglavka, Giselle ... Ker pa ji balet ni prinesel dovolj denarja, si je morala poiskati dodatne službe. Na začetku je odprla SP za trgovino na terenu, kasneje je bila direktorica Jupiter barov. Leta 2006 je bila lastnica bara v Grčiji, leta 2007 še v Sloveniji in leta 2008 v Dubrovniku. Denar je potrebovala za stanovanje v centru Ljubljane, ki ga je kupila leta 2007. Poleg opravljanja svojega primarnega poklica, ki ni služba, v katero greš ob sedmih zjutraj in ob treh popoldne zapreš vrata, je tudi ena izmed glavnih ljudi v sindikatu slovenskih baletnih umetnikov. Njena največja želja je, da bi pravično ovrednotili delo baletnikov in zagotovili pogoje za ustvarjanje, da bodo kos konkurenci.

Sama za njene hobije nisem vedela, zato sem jo vprašala. Sprva tudi sama ni vedela, omenila je le počivanje in obiskovanje savne. In občasne masaže, ker je baletni poklic zelo težak. Poleg tega nima časa. Kasneje se je spomnila hobijev, ki pa so bili vsi v povezavi z baletom. Poučuje otroke, ustvarja svoje koreografije in svoje predstave. V njenem domu jo pričakuje njena mala razvajenka, psička Risa. Našla jo je zapuščeno. Njeno takratno dobroto ji nenehno vrača.

*Za opis osebe sem jo izbrala, ker je ona človek, po katerem se zgledujem. Tudi sama želim biti tako predana svojemu delu in tako odločna. Sicer sama sebi in nam ne priznava, da je nadarjena. Pravi, da je vse pridobila z voljo in delom. Rada pa bi ji povedala, da pri njej občutiš lepoto in vrednote, ki hranijo dušo in srca vseh nas, ki jo poznamo. Ona je najboljša oseba, kar sem jih kdaj spoznala.« **Podpis: IRIS***

Tudi nam je ta oseba v tekočem letu ostala v spominu. Je vsestransko aktivna članica Sindikata Glosa SNG Opera in balet Ljubljana, ki resnično predano in s prijaznim pedagoškim pristopom prenaša znanje na mlade generacije plesalcev; kot zelo uspešna sindikalna predstavnik za balet povečuje članstvo, kar je dandanes vse prej kot enostavno; bije bitke za poklicne pokojnine baletnih plesalcev; in je nasploh kolegica, ki si jo moremo v sindikatu zgolj želeči. In še najvažnejše: je mama! Sedemtedenskega sina! In žena. Čestitam ...

Naj za trenutek odloži svoje delo naša draga mama, žena in Glosina klobočnica 2013 **KSENIJA KOVAČ ROMANO!!!** ... In stopi na oder, da ji izročim rože.